

Vekansie 50 jaer geleeje

'k Wil 't is een keer hebbe over een maarekwaardig verschijnsel wat 'r opdoet zôôdrao de zeumermaonde weer op de kelender verschiene. Nae een jaer hard waareke is 't weer zôôwijd dà me een paor weke nie bij d'n baos hoeve te komme, de wekker hoof zôôgezeed nie meer af te lôope en krije me de kans om een week of drie op onze lauwere te gaon ruste. 'k Mot zegge, 't is voor mijn al een hortie geleeje dà 'k vekansie kreeg, want ik lôôp al een hêel hortie langs d'n dijk, gepensioneerd en wel, maor 'k weet nog best wat een gevoel van bevrijding 't gaf om zôômaor een paor weke gêên waarekverplichting te hebbe. Je doch dat 't nie op kon! Veulal wazze d'r thuis wel wat karrewaachies opgespaord voor de vekansie, want een vakman inschaokele iewers voor daer was gêên geld voor, de zelfredzaamhaaid was dan ok grôôt, je hande stinge naareges verkeerd voor. Netuurlijk maakte je ok planne over wat jie aallemael voor leuke dinge zou gaon doen, want de vrijhaaid mos genote worde tot d'n lesten druppel. In onze jonge jaere was dat veulal een paor daegchies naer overdiep met de kaander en we spronge al behoorlijk uit d'n band as we ok nog is een daegchie naer d'n dierentuon gonge. Brôôd mee en flesse limenaode en een buil eulineutjies voor de aopies. D'r was gêên spraake van 'n oto voor de deur, belnêent, met 't hêele huishouwe met d'n traain!

Goeje herinneringe

Aal met aal een hêele onderneming. 'k Weet nog van zô 'n raaisie dat êên van onze kaander in een overvolle traain, we stinge in 't pertaol van d'n traain, zee: "Papa, 'k ben zô misselijk, 'k glôôf dà 'k mò spoege!" Nou stonge we bij de deur en daer zat toendertijd zô 'n klaain schuifraompie in, dat hê 'k toe mor ope gedaen en toe 't bij 't kaaind echt kwam, heb ik ze opgelicht en ze spoog zôô uit 't raompie van die rijenden traain. De conducteur die bij 't êêst vollegende stesjon de deur ope dee, zee: "D'r is hier iemand nie goed geworde, glôôf 'k", want d'n traain zat bekant over hêel de lengte onder de kots. Maor hoe dan ok, we kwamme in Rotterdam en de naorighaaid van onderweeg was gaauw vergete. Laeter, toe we 't een bietjie beter kregge, sloege we onze vlaareke wat vedder uit en huurde we een huisie op de Veluwe of zôô. Daer gonge we dan ok met 't hêele stel op de fiets naer toe! Aallemael een paksie achterop de begaoziedraoger en vaoder twêê grôôte fietstasse, De kaanders hebbe laeter wel is gezeed: "Vaoder fietste graeg, dus wij fietste ok!" Toch hebbe we d'r ok goeje herinneringe an overgehewe. Dat was vroeger!

Vekansie 50 jaer laeter

Vandaag an d'n dag gaot 't 'r een bietjie aandere aan toe. Bekant iederêên krijg de rit in z'n gat en we gaon naer streke waer 'k nò nooit van gehoord heb. We hebbe dan ok wat meer mogelijkheeje gekrege. Êêstes hebbe we wel een bietjie meer te vertere as vijftig jaer geleeje. Mense, mense, wat hebbe we 't goed! Over 't aalgemêên hebbe we êên of soms meer oto's voor de deur en dikkels ok nog een slaepdôôs of een camper. Die pakke we vol met aalles wà we nôôdig denke te hebbe en we gaon de brêêjeveertien op. Duzend kilometer of meer, aalles is mogelijk, as we mor bij de zon komme, want dat is 't belangrijkste. Ok verre vliegvekansies zijn aareg in trek en we draaie onze hand 'r nie voor om om een raaisie te boeke naer 't verre Ôôste, of in ieder geval naer andere werelddêele. Dat boeke doen we thuis eefies viao internet, we hoeve d'r nie êêns meer d'n deur voor uit. Ok wij hebbe d'r aan meegedaen hoor!

We zijn ok in aandere werelddêele gewist en we magge zegge dat we d'r deur verrijkt zijn geworde. Maor 't aaldermooste mement was toch aaltijd weer as we thuis kwamme nae zô 'n raais en weer in ons aage bed konne slaepe en weer lekkere blommige aerepel mè spinaozie en een ballechie gehak op ons bord hadde.

Vekansie nou

Tegewoordig houwe we 't maor 'n bietjie op onze aage omgeving, en geniete we van de pracht van onze nog landelijke Alblasserwaerd. We zijn zô rijk dà me fietse mè trapondersteuning hebbe en dat hè tot gevollig dà me aagelijk nooit meer tege de wind in hoeve te trappe. Waait 't een bietjie, dan vraege we gewoon wat meer ondersteuning van d'n elektriek en zitte we heerlijk rond te kijke naer aal 't moois om ons heen. Wat is die Waerd toch mooi, hee! Wat een groen hebbe we nog. En die prachtige ouwe boerderije, die schilderachtige landwegchies. Je kan daege deur de Waerd fietse en aalsmor weer op aandere paoje. Dan hè 'k 't nò nie êêns gehad over de rust die d'r vanuit gaot en de ontspanning die je opdoet in deuze landelijke dreve. Dan vraeg ik m'n aage toch wel is af: Waerom motte we 't toch zô veer zoeke, trewaail 't echte geniete van de rustpôôs die vekansie hiet, zôê binne handberaak legt. Want 'k spreek uit aage ervaering dà we dikkels zeeje as we trug kwamme van zô 'n verre raais: "t Was prachtig, maor we zijn zôê moei, dà we aagelijk aan vekansie toe zijn!"

Jan van der Vlies